

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УНИВЕРЗИТЕТ У НИШУ

МАШИНСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

На основу члана 35. став 2. Правилника о мастер академским студијама

О Б А В Е Ш Т А В А

да ће студент **АЛЕКСА ПЕТКОВИЋ**

дана **03.06.2022.** са почетком у **13,30** часова, у сали **401**

Машинског факултета у Нишу, бранити мастер рад под називом:

ТЕМА	Примена пројектног менаџмента на примеру пројекта транспорта и асистенције непокретних лица са територије града Ниша
-------------	---

пред комисијом у саставу:

Ментор	проф. др Драган Милчић
Члан	проф. др Милош Милованчевић
Члан	проф. др Бобан Анђелковић

РЕЗИМЕ МАСТЕР РАДА

„Бити посебан заправо значи бити свој, бити јединствен по узору на самог себе.“

Уколико би на тренутак застали, окренули се око себе и делић своје пажње усмерили ка једној маргинализованом друштвеној групи, ка особама са инвалидитетом, начинили бисмо мали али значајан корак на свом путу остварења циља. Идући даље слика би нам била јаснија, положај особа са инвалидитетом у Србији. Ове особе се данас налазе на маргинама друштва, још увек се боре за приступачност и неометано кретање, те су према мишљењу различитих стручњака једна од најрањивијих и невидљивијих друштвених група изложених стереотипима и предрасудама које се споро мењају. Јасноћи слике доприносе чињенице да инвалидност представља препреку у остваривању жеља, амбиција, снова и циљева и да су управо препреке те које особама са инвалидитетом отежавају живот. Наш даљи пут је пут ка циљу, а он се темељи на различитим активностима које ће омогућити особама са инвалидитетом да користе своје право на самосталан живот и укључивање у заједницу уз слободу избора и контролу свог живота. Наш циљ би био остварен када бисмо уочили осмехе на лицима особа са инвалидитетом јер су свој дан започели жељама а завршили га испуњењем истих без свакојаких препрека. Тек тада бисмо могли рећи како смо ишли добрим путем.

Своју пажњу усмерио сам на особе са инвалидитетом које се по рођењу или услед неких животних околности отежано крећу или су непокретне, па тако у свом свакодневном функционисању користе адекватна помагала. Како данас живе особе које се тешко крећу или су непокретне? Да ли оне могу да остваре баш сва своја права и да задовоље све своје потребе? О каквим се све потребама ради? Да ли је реч о лицима са посебним потребама како их још називају или се ту ипак ради о посебним начинима за остваривањем истих потреба које има готово сваки човек? Да ли једна особа која се налази

у инвалидским колицима може ујутру да оде у своју најближу пекару, посети свој омиљени ресторан, оде у најјефтинију продавницу, стигне у тачно време на заказан преглед код лекара, посети баш сваку државну институцију? Или све то можда зависи од временских прилика и неприлика? То су нека од многобројних питања која су ме подстакла и дала ми идеју за писање завршног Мастер рада. Сложили смо се да су сва људска бића рођена једнака када је реч о достојанству и правима, посебности нам дају идентитет, али свачији живот има једнаку вредност.

Постојање једног оваквог удружења на територији општине Ниш представљао би потпуно нови концепт функционисања. Удружење за транспорт и асистенцију тешко покретних и непокретних лица представљало би новоосновано удружење које око себе окупља стручне људе који ће се у сваком тренутку одазвати позиву и вршити транспорт и асистенцију тешко покретних и непокретних лица. Удружење има за циљ да буде на услузи овим лицима. Ангажовање у удружењу подразумева претходно обављену адекватну стручну обуку за рад са тешко покретним и непокретним лицима. Ова лица би у сваком тренутку могла да се путем одговарајућег телефонског броја обратe удружењу, тачније ангажованим волонтерима и затраже услугу у виду превоза специјално опремљеним возилима у те сврхе, на територији града и околине општине Ниш. На овај начин би и тешко покретним и непокретним лицима која се служе одређеним помагалима било омогућено да уз помоћ оваквог превозног средства стигну на одређену локацију, све уз подршку стручног особља које би им пружило адекватну помоћ.

Удружење за транспорт и асистенцију тешко покретних и непокретних лица поред своје основне функције, превоза специјално опремљеним возилима лица која користе инвалидска колица и из тог разлога не могу да користе обична превозна средства (путничка возила, такси возила, јавни градски превоз) да у било ком тренутку стигну до одређене локације, има за циљ да окупи све оне који препознају проблеме око остваривања основних животних функција ових лица, као и то да подигне свест код оних који такве проблеме још нису препознали.

Водећи циљ Удружења за транспорт и асистенцију тешко покретних и непокретних лица је пре свега вршење услужне делатности превоза али и жеља за стварање једног места које ће пружити снажну подршку тешко покретним и непокретним лицима у суочавању са свакодневним проблемима и њиховим положајем у друштву.

Кључне речи: самосталност, слобода, једнакост, транспорт, асистенција.

У Нишу, 30.05.2022. године.